

Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA.	*
Rocznie. . . 24 mk.	*
Półrocznie. . 12 „	*
Kwartalnie. . 6 „	*

Starostwo
powiatu Białostockiego.

*	OGŁOSZENIA
*	Za stronicę . 50 mk
*	„ półstron. 25 „
*	„ wiersz petit. 50 „

Redakcja i administracja w Starostwie.

TREŚĆ NUMERU:

1. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w przedmiocie podatku zasadniczego od zwierząt domowych.
2. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w przedmiocie zmiany terminu do pobierania podatku od zwierząt domowych.
3. Rozporządzenie Tymczasowe Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 roku normujące przenoszenie własności nieruchomości ziemskich.
4. Rozporządzenie Ministra Skarbu w sprawie asygnat 5%-ej Pożyczki Państwowej.
5. Obwieszczenie powtórne w sprawie natychmiastowego zorganizowania Gminnych Komitetów Pomocy Rolnej.
6. Obwieszczenie powtórne, dotyczące zaopatrzenia rolników w drzewka owocowe na warunkach ulgowych.
7. Odezwa do rolników w sprawie dostarczenia dla Armji Polskiej owsa i jęczmienia.
8. Rozporządzenie Ministra w przedmiocie zatwierdzenia charakteru miast w powiecie Białostockim, z dnia 4 lutego 1919 r.
9. Ogłoszenie o otwarciu biura Delegata do Spraw Opieki Społecznej dla Bezrobotnych na Okręg V.
10. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przejścia zarządu budynków i placów państwowych przez Ministerstwo Robót Publicznych.

WROGOWIE

OTACZAJĄ POLSKĘ!

Na wojsko i broń potrzeba pieniędzy

Nie wolno zwlekać ani chwili!

KUPUJMY

Polską Pożyczkę Państwową!

Ogłaszam niniejszym, że zapisy na Pożyczkę Państwową 1919 r., oraz dary na Skarb Narodowy przyjmują Urząd Pocztowy oraz wszystkie Banki miejscowe.

Starosta pow. Białostockiego.

Rozporządzenie.

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Skarbu, w przedmiocie podatku zasadniczego od zwierząt domowych.

W związku z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 12 marca 1919 r. w przedmiocie ustanowienia norm podatku zasadniczego od zwierząt domowych na rok 1919 („Monitor Polski“ Nr. 60 z dn. 14 marca 1919 r.), na zasadzie art. 1184 Ust. lek. (tom XIII Zbioru Praw, wyd. 1905 r.), oraz Dekretu Naczelnika Państwa z dnia 31 grudnia 1918 r., zarządza się co następuje:

Art. 1. Podatek zasadniczy od zwierząt domowych ma być pobierany w roku 1919 w następującym wymiarze:

a) za konie w wieku powyżej 2 i pół.—roku-po 3 mk. od sztuki, konie poniżej 2 i pół.—roku są wolne od podatku;

b) za buhaje, woły, krowy i jałownik w wieku powyżej 6 miesięcy-po 2 mk. 50 fen. od sztuki.

c) za cielęta w wieku ponad 4 tygodnie do 6 miesięcy-po 30 fen. od sztuki; cielęta poniżej 4 tygodni wolne od podatku;

d) za owce i kozy w wieku powyżej 6 miesięcy-po 30 fen. od sztuki; młodsze sztuki nie podlegają opodatkowaniu;

e) za świnie w wieku ponad 4 miesiące-po 2 mk. od sztuki.

O obowiązku podatkowym decyduje wiek zwierząt w dniu spisu.

Art. 2. Podatek powyższy pobierany będzie na rzecz Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Niezależnie od podatku zasadniczego powiatowe związki komunalne w myśl art. 8 Dekretu Naczelnika Państwa z dn. 7 lutego 1919 r. o skarbowości powiatowych związków komunalnych (Dz. Pr. z dn. 8 lutego 1919 r. Nr. 14 poz. 151) mają prawo ustanawiać podatki od zwierząt domowych na mocy specjalnych statutów powiatowych.

Podatek ten pobierany będzie jednocześnie z podatkiem państwowym.

Art. 3. Podatek państwowy zasadniczy (art. 1) wraz z ewentualnym podatkiem powiatowym (art. 2) ma być pobrany od właścicieli zwierząt najpóźniej do 15 września 1919 r.

Art. 4. Przy pobieraniu podatku zasadniczego i ewentualnego podatku powiatowego postępować należy w następujący sposób:

Komisarz powiatowy winien niezwłocznie wezwać wszystkich wójtów gmin, względnie zarządy miast w powiecie, aby do dni 30 przedłożyli mu według dołączonego wzoru w dwóch egzemplarzach dokładne imienne wykazy wszystkich właścicieli:

a) koni w wieku poniżej i powyżej 2 i pół. roku;

b) bydła rogatego w wieku poniżej i powyżej 6 miesięcy, oraz cieląt w wieku poniżej 4 tygodni i od 4 tygodni do 6 miesięcy;

c) owiec w wieku poniżej i powyżej 6 miesięcy;

d) kóz w wieku poniżej i powyżej 6 miesięcy i

e) świń w wieku poniżej i powyżej 4 miesięcy.

Wójtowie gmin, względnie burmistrzowie, winni wezwać mieszkańców do zgłoszenia w oznaczonym terminie posiadanych przez nich zwierząt domowych z podaniem

ich wieku.

Na podstawie otrzymanych zgłoszeń wypełniają wójtowie, względnie burmistrzowie, lewą połowę formularza, oznaczoną literą „A“.

Po otrzymaniu tych wykazów i poprzednim sprawdzeniu ich przez organa policji powiatowej, komisarz powiatowy sporządzi niezwłocznie na ich podstawie spis (na prawej połowie formularza oznaczonego literą „B“), zwierząt u danego właściciela, podlegających opodatkowaniu, oraz ustali wysokość sumy, którą winien opłacać tytułem podatku zasadniczego.

Wypełnione w ten sposób wykazy prześle Komisarz powiatowy wójtom gmin, względnie burmistrzom miast, z poleceniem ściągnięcia przypadającej kwoty od właścicieli zwierząt przez sołtysów w ciągu 14 dni, licząc od dnia otrzymania wykazów.

Wójt, względnie burmistrz miasta, obowiązany jest ściągnięty w całej gminie podatek w ciągu 8 dni złożyć wraz z jednym egzemplarzem wykazu za pokwitowaniem do powiatowej kasy skarbowej.

O złożeniu ściągniętych podatków w powiatowej kasie skarbowej winien wójt, względnie burmistrz miasta, zawiadomić bezzwłocznie Komisarza powiatowego, podając datę i numer pokwitowania, oraz dołączając drugi egzemplarz wykazu opodatkowanych.

W miastach wydzielonych z powiatów (Dz. Rozp. Nr. 13 p. 141 art. 3) funkcje przekazane wójtom względnie burmistrzom wykonać mają miejscowe organa policyjne.

Po zebraniu podatku ze wszystkich gmin, winien komisarz powiatowy przesłać do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych wszystkie wykazy, na podstawie których podatek pobrano, i podać sumarycznie kwotę, jaka z tego tytułu wpłynęła do powiatowej kasy skarbowej.

Od należności nieopłaconych w terminie płatności podatku oblicza się odsetki zwłoki w wysokości 1 proc. na miesiąc.

Należności z tytułu niniejszego podatku winny być w powiatowych kasach skarbowych osobno księgowane.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub niewykonania zarządzeń władzy ulegną karom, przewidzianym w art. 138 i 139 Kodeksu Karnego.

Za przekroczenia tego rozporządzenia uważane będą w szczególności zaniedbanie zgłoszenia, względnie niezgodne z prawdą zeznania co do ilości i jakości zwierząt, podlegających opodatkowaniu lub zatajeniu. Celem ukarania winnych, Komisarz powiatowy obowiązany jest donieść właściwym Sądom Pokoju o wszystkich wypadkach przekroczenia niniejszego rozporządzenia.

Podatek zaległy wraz z ewentualnymi odsetkami zwłoki pobrany będzie w drodze egzekucji przez organa zarządu skarbowego.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia a w szczególności wydanie zarządzeń co do spisu zwierząt, wypełnienie wykazu „B“ i t. d. polecić winien Komisarz powiatowy powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) JANICKI.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) WOJCIECHOWSKI.

Minister Skarbu:

(—) KAPIŃSKI.

Warszawa, dnia 11 lipca 1919 roku.

ROZPORZĄDZENIE.

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Skarbu w przedmiocie zmiany terminu do pobierania podatku zasadniczego od zwierząt domowych.

Ustanowiony w art. 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Skarbu w dniu 11 lipca 1919 r., w przedmiocie podatku zasadniczego od zwierząt domowych (Monitor Polski z dnia 26 lipca 1919 r. Nr. 166), termin do pobierania tego podatku zostaje przedłużony do dnia 1 grudnia 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) w. z. Z. Chmielewski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) S. Wojciechowski.

Minister Skarbu:

(—) Biliński.

Warszawa, dn. 29 września, 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE TYMCZASOWE RADY MINISTRÓW z dnia 1 września 1919 roku,

normujące przenoszenie własności nieruchomości ziemskich.

Na mocy ustawy z dnia 2-go sierpnia 1919 r. (Dz. Praw Nr. 64 poz. 384) zarządza się co następuje:

Art. 1. Umowy o przeniesieniu prawa własności nieruchomości ziemskich wymagają dla swej ważności poprzedniego zezwolenia, władzy państwowej.

Art. 2. Nie wymagają zezwolenia, przewidzianego w art. 1. wypadki

- a) gdy chodzi o nieruchomość włościańską (rustykalną),
- b) gdy chodzi o działy spadkowe, spowodowane wypadkiem śmierci, zaszyły przed 1-ym stycznia 1919 r.,
- c) gdy przeniesienie prawa własności następuje w drodze sprzedaży przymusowej,
- d) gdy nieruchomość przechodzi na rzecz instytucji państwowych lub komunalnych i
- e) gdy podziału dokonywują instytucje państwowe lub przez Państwo upoważnione.

Art. 3. Władze państwowe zezwolenia odmówią, gdyby przeniesienie prawa własności nieruchomości lub jej części uniemożliwiało lub ograniczało zastosowanie zasad reformy rolnej, uchwalonych przez Sejm Ustawodawczy w dniu 10 lipca 1919 r.

Art. 4. Osoby, które pragną uzyskać zezwolenie, wymienione w art. 1. winny wraz z podaniem złożyć właściwemu urzędowi w 2 egzemplarzach istotne warunki przygotowanej umowy o zmianie tytułu własności lub projekt podziału nieruchomości ziemskiej wraz z innymi dowodami, popierającymi żądanie. O złożeniu podania urząd wydaje poświadczenie.

Art. 5. O odmowie na przelew prawa własności na jedną osobę lub na więcej osób niepodzielnie urząd zawiadamia właściwy wydział hipoteczny względnie sąd, najpóźniej w terminie miesięcznym, zaś przy przelewie prawa własności podzielnie na dwie lub więcej osób najpóźniej w terminie dwu-miesięcznym od dnia wniesienia do urzędu podania. Odpis tego zawiadomienia należy jednocześnie wysłać pod adresem petenta, wskazanym w podaniu.

Jeżeli w ciągu powyższych terminów właściwy wydział hipoteczny, względnie sąd, nie otrzyma odmownej decyzji, strony mogą zawrzeć umowę na warunkach, przedłożonych urzędowi. W b. zaborze austriackim decyzja urzędu, doręczona sądowi, ma być odnotowana w księdze hipotecznej.

Art. 6. Jeżeli w projekcie podziału nieruchomości wskazani są imiennie nabywcy z wyluszczeniem obszaru i ceny kupna poszczególnych działek, zezwolenie na podział zastępuje w stosunku do tych działek zezwolenie na odstąpienie wskazanym nabywcom tytułu własności.

Art. 7. Decyzja, zezwalająca na zmianę tytułu własności, ważną jest w ciągu sześciu miesięcy od daty orzeczenia zezwalającego. Jeżeli umowa w tym czasie nie została zawartą, potrzeba dla jej późniejszego zawarcia ponownego zezwolenia albo orzeczenia o przedłużeniu mocy wydanego zezwolenia na przeciąg dalszych sześciu miesięcy, w sposób przewidziany w art. 5.

Art. 8. Zmiany tytułu własności, za wyłączeniem wypadków przewidzianych w art. 2., dokonane z pominięciem lub niezgodnie z decyzją właściwej władzy (art. 9) są nie ważne. O nieważności orzekają właściwe sądy na skutek powództwa właściwych urzędów ziemskich. Prawa osób trzecich, nabyte w dobrej wierze, będą zachowane.

Art. 9. Udzielenie zezwoleń oraz inne czynności władzy państwowej, przewidziane w niniejszych przepisach należą do okręgowych urzędów ziemskich, które w postępowaniu swem stosować się będą do „Przepisów Tymczasowych o Urzędach Ziemskich“ z dnia 11 października 1918 r. (Dz. Praw Nr. 11 poz. 22). Na podstawie tychże przepisów strony będą mogły skarżyć decyzje urzędów ziemskich, powzięte na mocy niniejszego rozporządzenia.

Art. 10. Gdzie nie zostały wprowadzone urzędy ziemskie, uprawnienia nadane im przez niniejsze rozporządzenie będą aż do chwili ich utworzenia wykonywane w pierwszej instancji w b. zaborze austriackim przez Krajowe Komisje obrotu ziemią, utworzone na podstawie rozporządzenia z dnia 9 sierpnia 1915 r. (Dz. Praw P. Austr. Nr. 234.) przy czem kompetencja tych Komisji odpowiednio się rozszerza, zaś w b. zaborze pruskim przez Urząd Osadniczy, a w drugiej instancji w obu zaborach przez Główną Komisję Ziemską w Warszawie.

Art. 11. Wydanie przepisów wykonawczych do niniejszego rozporządzenia poleca się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 12. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą na terytorjum całej Rzeczypospolitej, z dniem 14 września 1919 r.

Prezydent Ministrów:
w. z. L. BILIŃSKI

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w. z. Z. CHMIELEWSKI

Minister Sprawiedliwości:
w. z. ŚMIAROWSKI

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:
STEFCZYK.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu w sprawie asygnat 5⁰/₀-ej
Pożyczki Państwowej 1918 r.

1.

Posiadacze asygnat 5⁰/₀ Pożyczki Państwowej 1918 r. w markach, pragnący otrzymać sumę nominalną w gotówce, winni przedstawić asygnaty, poczynając od dnia 1-go listopada 1919 r., w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej w Warszawie lub w jej oddziałach, gdzie po sprawdzeniu ich autentyczności równowartość zostanie im wypłacona.

2.

Posiadacze asygnat 5⁰/₀ Pożyczki Państwowej 1918 r. w markach, pragnący je prolongować aż do czasu przeprowadzenia reformy walutowej, winni przedstawić je w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej w Warszawie, lub w jej oddziałach, gdzie zostanie im wypłacony procent w wysokości 5 od 100 z góry za okres 6-miesięczny, przyczem termin płatności asygnat zostanie odroczone do 1-go maja 1920 r.

3.

Wobec konieczności odroczenia terminu konwersji walut rublowej i koronowej, termin płatności asygnat rublowych i koronowych odroczone zostaje na 6 miesięcy, t. j. do 1-go maja 1920 r.

Posiadacze asygnat rublowych i koronowych winni przedstawić je w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej w Warszawie lub w jej oddziałach, gdzie procent w wysokości 5 od 100 zostanie im wypłacony z góry, w walucie takiej, na jaką opiewają asygnaty.

4.

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa udzielać będzie pożyczek na zastaw prolongowanych asygnat w stosunku:

90 marek za 100 marek

100 „ „ 100 rubli

50 „ „ 100 koron

Za pożyczki te Polska Kasa Pożyczkowa pobierać będzie 5⁰/₀ w stosunku rocznym.

5.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

Minister Skarbu:
(—) BILIŃSKI.

Warszawa, dnia 14-go października 1919 roku.

Obwieszczenie powtórne.

Na mocy rozporządzenia Min.-Roln. i Dóbr. Państw. poleca się wszystkim Gminom natychmiast zorganizować Gminne Komitety Pomocy Rolnej, w skład których winni wchodzić:

1) 3 delegatów od kółek Rolniczych,

2) 3 delegatów od Rady Gminnej,

3) 3 delegatówznaczonych od Komitetu Powiatowego Pomocy Rolnej.

Gminy, które do tej pory Komitetów nie wybrały, winne natychmiast wybory uskutecznić.

Gminy, które wybrały Komitety Gminne Pomocy Rolnej, winne natychmiast przysłać do Inspektoratu Rolnictwa zawiadomienia w których winno być wymienione:

1) Imiona i nazwiska delegatów,

2) w-jakich wsiach zamieszkują,

3) Którzy z delegatów są wybrani od Rady Gminnej, którzy od-kółek Rolniczych i którzy naznaczeni przez Komitet Powiatowy Pomocy Rolnej.

Po uskutecznieniu wyborów delegatów i ukompletowaniu się Komitetów, winien być wybrany przewodniczący Gminnego Komitetu Pomocy Rolnej i delegat do Powiatowego Komitetu Pomocy Rolnej o czem Komitet Gminny Pomocy Rolnej winien natychmiast zawiadomić Inspektorat Rolnictwa.

Zaznacza się, iż państwowa pomoc rolnicza może być tylko udzieloną za pomocą Komitetów Pomocy Rolnej, wobec czego gminy, które Komitetów nie uformowały, lub uformowały niewłaściwie, same pozbawiają się możliwości korzystania z państwowej pomocy rolnej.

w. z. INSPEKTORA ROLNICTWA: STAROSTA:

W. Pietraszewski. Dr. A. Cyfrowicz.

Obwieszczenie powtórne.

Wydział Odbudowy Rolnictwa chcąc przyjść z pomocą rolnikom, którym sady zniszczyły działania wojenne—pragnie zaopatrzyć ich w drzewka owocowe na warunkach ulgowych, jak to ma miejsce przy zaopatrywaniu w ziarno i narzędzia rolnicze.

W tym celu poleca się Panom Wójtom sporządzić wykazy gospodarstw, których sady uległy zniszczeniu z wyszczególnieniem ilości i gatunków zapotrzebowanych drzewek owocowych i wykazy takie w jaknajkrótszym czasie przesłać Inspektorowi Rolnictwa na powiat Białostocki (Pałac Branickich.)

Powyższe ogłasza się powtórnie, gdyż 1 grudnia zamknięta będzie lista zgłoszeń.

W. Pietraszewski. STAROSTA
w. z. Inspektora Roln. Dr. Cyfrowicz.

ODEZWA. ROLNICY!

Armja Polska, walcząca na froncie, odczuwa dotkliwy brak owsa na paszę dla koni. Utrzymanie koni wojskowych, które po ukończeniu wojny zużyte będą na potrzeby rolnictwa, leży w interesie całego Państwa, a specjalnie w interesie rolników.

Rząd nie chce uciekać się do sposobów, praktykowanych przez okupantów, polegających na przymusowych rekwizycjach owsa na potrzeby wojska. Poczucie obowiązku obywatelskiego winno skłonić tych wszystkich którzy chociażby nawet najdrobn. ilość owsa lub jęczmienia mogli dostarczyć, do natychmiastowej dostawy tych zbóż do Magazynów powiatowych Urzędu Zbożowego, względnie do magazynów instytucji, upoważnionych przez Ministerstwo Aproprowizacji do skupu zboża.

Ministerstwo Spraw Wojskowych liczy na poczucie obowiązku obywatelskiego rolników polskich względem Armji Polskiej i oczekuje jak najszybszych dostaw owsa i jęczmienia.

Ilości owsa i jęczmienia, dostarczone dla Armji, zaliczone zostaną na poczet przymusowych dostaw zboża, wyznaczo-

nych rolnikom przez Ministerstwo Aproprowizacji.

Minister Aproprowizacji:

(—) A. MINKIEWICZ

Minister Spraw Wojskowych:

w. z. (—) MAJEWSKI

Warszawa, dnia 23 września 1919 r.

Podając powyższą odezwę wzywam wszystkich rolników, aby skierowali cały zasób energii w kierunku przyspieszenia dostawy owsa i jęczmienia, mając na uwadze, że położenie obecne wymaga zbiorowego wysiłku, celem podtrzymania budowy państwa na wyżynie dobra całego narodu. Serce rolnika zawsze było otwarte dla każdego, mimo rozmaitych klęsk, jakie spadały nań przez cały czas wojny. Niezawodnie więc i dziś rolnik wolnej Rzeczypospolitej Polskiej spełni nałożony nań obowiązek, tem bardziej, gdy rozchodzi się o Armję Polską, zmagającą się z nieprzeliczoną hordą nieprzyjaciół, którzy chcą wsie i miasta polskie zamienić w bezkształtną kupę gruzów i popiołów.

Od tego, uratują państwo: Armja polska i rolnik spieszący jej z natychmiastową pomocą.

Białystok, dnia 2. XI. 1919 r.

Nr 1629/19

Starosta
Dr. CYFROWICZ.

Rozporządzenie.

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

w przedmiocie zatwierdzenia charakteru miast dla pewnych miejscowości w powiecie Białostockim i rozciągnięcia na nie mocy obowiązującej dekretu o samorządzie miejskim z dnia 4 lutego 1919 r.

Na mocy uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 22 lipca 1919 r. w sprawie miast we wschodnich powiatach zarządza się, co następuje;

zatwierdza się jako miasta w powiecie Białostockim następujące skupienia;

1. Wasilków wraz ze wsiami; Sochonie, Woroszyły, Jakimy i Dąbrówki.
2. Supraśl wraz ze wsiami: Nowo, Nowy-Swiat i Klasztor.
3. Choroszcz wraz ze dworem Rogowo i wsiami

Rogówek, Nowosiołki, Ruszczany i Zastawa.

4. Zabłudowo.
5. Knyszyn wraz ze wsiami Grądy, Rosochy, Poniclica i Wodziłówka.
6. Goniądz wraz ze wsią Guzy.
7. Starosielce (kolonja) wreszcie
8. Miasto Białystok w granicach, określonych rozporządzeniem Komisarza Generalnego Ziemi Wschodnich z dnia 10 maja 1919 (Dz. Urz. Zarz. Cyw. Ziemi Wsch. Nr. 5 z dnia 28/VI 1919 poz. 29).

Na wszystkie powyższe miasta rozciąga się moc obowiązującego dekretu o samorządzie miejskim z dnia 4 lutego 1919 r. (Dr. Praw Nr. 13 poz. 140).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) J. Bek.

Warszawa, d. 29 września 1919 r.

OGŁOSZENIE.

Podaję do wiadomości, że na skutek rozporządzenia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 9 października r. a. Nr. 2136/os, 8503/IV, z dniem 18 października b. r. rozpoczął urzędowanie Delegat do Spraw Opieki Społecznej i Niesienia Pomocy dla Bezrobotnych na Okręg V.

Biuro Delegata mieści się w Białymstoku przy ul. Słonimskiej Nr. 17. Czynne od 9-3. Białystok, dnia 28 października 1919 r.

STAROSTA

Dr. Cyfrowicz.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przejęcia zarządu budynków i placów państwowych przez Ministerstwo Robót Publicznych.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. Dziennik [Praw Nr. 39 p. 283 z 1919 r.] o organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych zarządza się, co następuje:

Art. 1.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych przekazuje w dniu 1-ym października r. b. pod zarząd i utrzymanie Ministerstwa Robót Publicznych:

- a) budynki państwowe, przeznaczone na pomieszczenie instytucji państwowych i zajęte na potrzeby państwowe budynki prywatne;
- b) place, na których te budynki stoją, oraz
- c) te tereny państwowe które w porozumieniu Mi-

nisterstwa Robót Publicznych i Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych przeznaczone będą na cele polityki budowlanej (art. 1 p. 4 i 5 powołanej ustawy).

Art. 2.

Reprezentowanie prawa własności Państwa co do przekazanych pod zarząd i utrzymanie Ministerstwa Robót Publicznych budynków i placów państwowych pozostaje przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych na równi z reprezentowaniem prawa własności innych dóbr państwowych nieruchomości.

Art. 3.

Zarząd budynków i placów, wykonywany przez Ministerstwo Robót Publicznych, obejmuje:

- a) inwentaryzację architektoniczną,
- b) nadzór techniczny i budowlany,
- c) dyspozycję w przedmiocie sposobu użytkowania,
- d) rozdział pomiędzy instytucje państwowe,
- e) nadzór nad użytkowaniem,
- f) opinjowanie o wnioskach kupna, sprzedaży i najmu.

W wypadkach, kiedy sprawy zarządu lub użytkowania dotyczyć będą praw rzeczowych, t. j. zbywania i nabywania, Ministerstwo Robót Publicznych winno działać za zgodą Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

O dokonanych budowach i przeróbkach w gmachach państwowych Ministerstwo Robót Publicznych zawiadamia Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych w terminach półrocznych.

Art. 4.

Wszelkie dobra państwowe, niewymienione w art. 1 wraz ze znajdującymi się na nich budowlami pozostają pod zarządem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, które w wypadkach potrzeby przebudowy lub wniesienia nowych budynków monumentalnych będzie powierzać wykonanie tych robót Ministerstwu Robót Publicznych.

Art. 5.

Przekazywanie i przejmowanie budynków i placów w art. 1 wymienionych nastąpi na podstawie spisów opracowanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych i akceptowanych przez Ministerstwo Robót Publicznych.

Wobec tego, że inwentaryzacja nieruchomości państwowych nie jest jeszcze zakończona, Ministerstwo Robót Publicznych w razie objęcia pod zarząd budynków i placów niewykazanych w inwentaryzacji złoży Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych wyszczególnienia dla inwentaryzacji niezbędne.

Art. 6.

Urzednicy zatrudnieni przy czynnościach zarządzania przekazywanymi budynkami państwowymi w Ministerstwie Rolnictwa i dóbr Państwowych przechodzą na etat Ministerstwa Robót Publicznych.

Minister Robót Publicznych:

(—) JASIONOWSKI.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

w. z.

(—) Z. CHMIELEWSKI.

Warszawa, dn. 17 września 1919 r.